

פרוטוקול מס' 359

מישיבת ועדת החוקה, חוק ומשפט  
מיום ב', סז' בתמוז תשל"ג - 16.7.73, שעה 9.00

נכחור:

חברי הוועדה:

- י. גולדשמידט - היו"ר
- ש.ז. אברמוב
- א. אנקוריון
- ס. ביבי
- ג. האוזנר
- ב. הלוי

מוזמנים:

- ס. שמגר - היועץ המשפטי לממשלה
- א. ידין - המשנה ליועץ המשפטי לממשלה
- ע. סבט - משרד המשפטים
- א. שפט - משרד הפנים
- ס. שאם - משרד הפנים

ש. זמח      ס.מ. מזכירת הוועדה:

ח. ביתן      רשמה:

סדר היום:

(א) חוק הרשויות המקומיות (בחירות) (תיקון מס' 7), תשל"ג-1973 (נוסח לבן).

(ב) חוק לתיקון פקודת ההקדשות לצרכי צדקה (מס' 2), תשל"ג-1973 (נוסח לבן שחזר מוועדת המשנה).



- 564

(נתקבל גיוס 23.7.73)

הי"ד י. גולדשמידט:

אני פותח את הישיבה.

(א) חוק הרשויות המקומיות (בחירות) (תיקון מס' 7)

לפני שניגש לסדר-היום הקבוע לישיבה  
זו נדון בחוק הרשויות המקומיות (בחירות) (תיקון מס' 7) - לפני כן זה  
היה תיקון מס' 8 - בתיאום עם פרופ' ידין וסר שפט.

על  
חוק זה מחיל תיקונים שקיבלנו בחוק  
הבחירות לכנסת גם/הבחירות לרשויות המקומיות. בין השאר קבענו בחוק  
הבחירות לכנסת כי ליושב ראש ועדת הבחירות המרכזית, או ליושב ראש  
הוועדה האזורית אם הוסמך לכך, מותר למנות מזכירים לוועדות קלפי. אשר  
לחוק שלפנינו, הוועדה החליטה - ואין הצעה לשנות החלטה זו - לבטל את  
ההגבלה לעשרים קלפיות ולאפשר מינוי מזכיר ועדת קלפי בכל מקום. אולם  
התעוררה השאלה מי ממנה את המזכיר הזה, ואם יש מקום להשאיר את המלים  
"באישור הש"ר" המופיעות בשורה שניה של סעיף קטן (א). כן התעוררה השאלה  
אם אישור הש"ר פירושו שרשות מקומית מסויימת ושאינו למנות מזכירים בחלק  
מקלפיותיה, או שהש"ר מאשר מינוי של מזכיר פלוני בקלפי אלמונית, כפי  
שנוהג לעשות יושב ראש הוועדה המרכזית בבחירות לכנסת, היינו אישור  
מזכיר פלוני בקלפי פלוני.

בדף הלבן שלפניכם יש כותרת: "הצעות  
נוספות להורא זו", ובסעיף 2 כלולה הצעת חבר-הכנסת ארזי לפתוח את  
ההוראה במלים: "באזור קלפי שלגביה מונה מזכיר לפי סעיף 21א לחוק  
הבחירות לכנסת (נוסח משולב), תשכ"ט-1969 דשאית ועדת הבחירות... בענין  
זה היו הדעות שקולות בוועדה. היתה גם הצעה למחוק את המלים "באישור הש"ר  
וגם בה היו הדעות שקולות. גם אלה שסברו כי יש מקום לאישור הש"ר העלו  
את השאלה אם הש"ר מאשר את המינוי באופן כולל או באופן ספציפי, ואף כאן  
היו הדעות שקולות בוועדה. פרופ' ידין וסר שפט ישבו לנסח שרשרת זו ולא  
מצאו ניסוח שיאפשר את עריכת ההצבעות במליאה, כי למליאה יש להביא נוסח  
של חוק, ולא עקרונות. היתה, למשל, הצעה להביא להצבעה שלושה נוספים:  
(א) נוסח שלא יכלול את המלים "באישור הש"ר" (ב) נוסח שיכלול מלים אלה;  
(ג) נוסח בו ייאמר שהמינוי טעון אישור הש"ר. אולם כיוון ששלוש אפשרויות  
אלה אינן נראות כשוללות זו את זו הוסכם שאין לעשות כן. אם כן, הנוסח  
שנראה לנו היה להביא שוב את הענין לפני הוועדה ולהכריע בו.

ב. הלוי:

האם הצעת חבר-הכנסת ארזי, המונחת  
בסעיף 2 לדף הלבן שלפנינו, ניתנת לביצוע?

הי"ד י. גולדשמידט:

הנימוקים שהושמעו נגד הצעת חבר-הכנסת  
ארזי היו אלה: (א) רשות המקומית עשויה  
לשפוט את הענין בצורה אחרת מאשר ועדת הבחירות המרכזית או ועדת הבחירות  
האזורית; (ב) הדבר קושר את הרשות המקומית, מבחינת המועדים הקצודים העוסדים  
לרשותה, למנגנון גדול אחר. הרשות המקומית צריכה קודם כל לקבל ידיעה  
היכן מינתה הוועדה המרכזית מזכיר ורק לאחר שתדע זאת היא תוכל לחפש מזכיר  
מתאים לצרכי הבחירות שלה. מטעמים אלה התנגדו רבים להצעת חבר-הכנסת ארזי.

ברשותכם אעמיר להצבעה את ההצעה לתת  
מעמד לשר הפנים, במקביל ליושב ראש ועדת הבחירות המרכזית, במינוי מזכירי  
ועדות קלפי.

ה צ ב ע ה

בעד ההצעה לתת מעמד לשר הפנים במינוי מזכירי  
ועדות קלפי לרשויות מקומיות

1 -

2 -

נגד

הסתייגות: לחבר-הכנסת י. גולדשמידט

זכות הסתייגות: לשר הפנים

היו"ר י. גולדשמידט:

אם כן, הוחלט בהצבעה למחוק את המלים  
"באישור השר".

אני רושם הסתייגות ואשקול אם להציע  
להשאיר את המלים "באישור השר" או למחוק אותן ולכתוב במקומן: "המינוי  
טעון אישור השר".

א. ידנין:

לאחר שהכרענו בנקודה זו הנקודה השניה  
יכולה לבוא בתור גירסה ב'. בשתי

גירסאות אלה תוכל הכנסת להכריע.

ס. שמגר:

לדעתי, גם נוסח הוועדה, האומר: "ועדת  
הבחירות רשאית, באישור השר, למנות...",  
אין פירושו שדרוש אישור מראש כדי למנות מזכיר. כלומר, אם היושב ראש  
רוצה לומר שוועדת הבחירות, אשר קיבלה אישור שר הפנים, רשאית למנות  
מזכיר, זה משהו אחר.

היו"ר י. גולדשמידט:

הכוונה היא שהיא סמנה ואחר-כך מבקשת  
אישור.

(ב) חוק לתיקון פקודת ההקשות לצרכי צדקה (מס' 2)

היו"ר י. גולדשמידט:

חוק זה נדון בוועדת משנה שאני ישבתי  
בראשה, והיא סיימה בו את הדיון ביום  
ראשון שעבר. לפניכם נוסח לבן המשתרע על קדוב לשבעה עמודים. אומר משהו  
על הצעה בכללותה ואחר-כך אביא לפניכם בעיה עקרונית, שבגללה ביקשנו את  
השתתפות היועץ המשפטי לממשלה בישיבה זו ושלא הוכרעה בוועדת המשנה.  
תיקון זה הוא רק תיקון חלקי בפקודת ההקשות לצרכי צדקה. אין הצעה זו  
נותנת לבנו נוסח חדש של הפקודה, אלא היא רק רוצה להנהיג סדר מסויים,  
רישום ופיקוח ממלכתיים לגבי הקדשות לצרכי צדקה, המוגדרים והמיוסדים  
בתור שכאלה, למטע מפעלי צדקה הקיימים במדינה למאות ולאלפים ושבחרו  
לעצמם צורת ארגון אחרת, כגון אגודה עותומאנית לצרכי צדקה, קופות גמילות  
חסדים, מוסדות תרבות וצדקה. התיקון המוצע לפנינו אינו מספל בזה, אלא  
מתייחס רק לאלה שהם הקדשות.

אני מבין שמשרד המשפטים, אשר הציע  
תיקון זה, קיבל ידיעות שיש הקדשות רבים מאד שקיומם, הדכבם, נכסיהם,  
נאמניהם אינם ידועים לשום גוף ממלכתי, ומגמת התיקון הזה היא ליצור  
מוסד ממלכתי לפיקוח: המפקח על ההקדשות. לכן יש בתיקון זה הוראות הבאות  
לייסד מוסד זה, ויש הוראות ספציפיות בנוגע לרישום, דיווח, מסירת  
אינפורמציה וכו'. אולם העיקר הוא מעיף 8 להצעה הבא להוסיף סעיפים 27א'  
עד 27ח'. אלה הסעיפים המסדירים את מוסד המפקח ומטכניותיו ומה זכויותיו  
והובותיו של כל הקדש כלפי המפקח.

אם אמרת שהצעה זו באה להביא סדר רק  
בחלק מהתחום הנדון, עלי להוסיף שמדובר לא רק במתם הקדשות, אלא בסעיף  
13, המוסיף את סעיף 40א', מחילים את סמכויות המפקח גם על חכרות לתועלת  
הציבור, כפי שהן קיימות בפקודת החכרות. אם כן, על שני דברים אלה יחול  
החוק זה.

יש שתיים-שלוש נקודות שאני חייב להביא  
להכרעה במליאת הוועדה, כי חברי הוועדה בחלקו בדעותיהם לגביהן, אבל  
תחילה אביא לפניכם שאלה בעלת משמעות הרבה יותר רחבה: יש שני מוסדות  
לאומיים גדולים: הסוכנות היהודית לישראל והקרן הקיימת לישראל. איני יודע  
מדוע לא מופיעה כאן קרן היסוד. שני הגופים הנזכרים כאן הם פר-אקסלבס  
גופים המייסדים הקדשות לצרכי צדקה, כאשר הקדשות צדקה כוללים גם תרבות,  
חינוך ונושאים כיוצא באלה הקשורים בדרכים שונות לחוץ-לארץ ושיש להם  
גופים יורידים מיוחדים שהם בשליטת הסוכנות היהודית או הקרן הקיימת לישראל.  
היועצים המשפטיים של הסוכנות היהודית ושל הקרן הקיימת הופיעו בוועדת  
המשנה והסבירו לנו שפיקוח ממלכתי זה אינו נוח להם - לא מפני שלא נוח להם  
להיות כפופים למפקח במדינת ישראל, אלא מפני קשריהם עם מדינות אחרות  
ומפני חוקי הפטור ממס הכנסה בארצות-הברית ובארצות אחרות ורצונם של  
התורמים להישאר אנונימיים ולמסור את נכסיהם או לעשות הסכמים על צוואה  
רק בסודיות. כיוון שמדובר בתחום עדין ומורכב בהרבה מובנים טענו היועצים

היו"ר י. גולדשמידט:

המשפטיים של שני גופים גדולים אלה כי החלת החוק עליהם תגרום להם הפסדים, כי אנשים יימגעו מלחונם חרומותיהם, ואולי אף תסכן את הפטור מס ועל-ידי כך תגרום צמצום רציני של החרומות שהדינה מקבלת לצרכיה באמצעות הפטור.

היו חברים בוועדה אשר אמרו כי יש עוד גופים נכבדים שאין טעם שיפקח עליהם מפקח מטעם הממשלה. מכל מקום היות והיו שני גופים שביקשו להיות מחוץ למסגרת הפיקוח לפי חוק זה, התעוררה שאלה אם יצירת חריגים ופטור של גופים מסויימים לא יגרום אחריהם שושרת של לחצים מצד גופים אחרים אשר יטענו שגם עליהם אין החוק צריך לחול. יש לשקול אם זה רע או טוב. ייתכן שיש דעה שאמנם אין להחיל את החוק על סוג מסויימים של מוסדות שציבוריותם והפיקוח עליהם מובטחים, אך יש להחילו לגבי הקדשות של מקדיש אחד פרטי או של שניים-שלושה מקדישים, שהאחד מהם הסתלק. האחרים הלכו לעולמם, וכך אין איש יודע מה קורה לגביהם. כלומר, על אלה יש לפקח, ולא על אלה שיש להם מעמד ציבורי מובהק. בוועדת המשנה נשמעו דעות לכאן ולכאן. שמענו גם את האפוטרופוס הכללי של נכסי המדינה, והיות והיה בדור לי שהדיון עשוי להיות כפול, דחיתי את ההכרעה בעניין זה עד שהעניין יידון במליאת הוועדה.

מ. שמגר:

כפי שציין יושב ראש הוועדה הנכבד, מגמת היסוד של תיקון זה היא למסד את הפיקוח על ההקדשות לצרכי צדקה. נכון הוא שהקדש הוא, לכאורה, נכס שיעודו ומטרתו הונחתי על-ידי מי שיצר אותו, אבל בגלל טבע החיים אפשר לומר, כי כיוון שהמקדיש אינו יכול לפקח על השימוש בנכס שלו - לפחות מעבר לגילו בחייו - וגם בשל כך שהקדשות הם לעתים קרובות יצירה משותפת של קבוצת אנשים, קיימת יחד עם זאת חובה ציבורית לקיים פיקוח על מה שקורה להקדשות אלה. כלומר, המקדיש יוצא במידת מה מתוך הנחה, שאחרי יצירת המסגרת המשפטית המיוחדת הזאת על-ידו, יטול הציבור לידינו, באמצעים החוקיים העומדים לרשותו, את הפיקוח ואת הבטחת המשך קיומה של המסגרת שהוא יצר.

עניין זה היה בנוי בצורה מאד חלקית. הלא מבחינת כללי הנאמנות אימצנו בארץ את התודות האנזבליות של ה"טרסט" רק באופן חלקי. את ה"פרייבט טרסט" לא אימצנו עד כה. כאן גזרו למעשה קטע מסויימים מתוך סוסד משפטי דהב יותר - נקרא לזה ההקדש הציבורי - ונחננו לו מעמד משפטי. אולם דווקא קטיעת אותו קטע מתוך מערכת התודות המשפטית הזאת של ההקדש, בשל היותו נוגע להקדש הציבורי, מחייבת, כמוכח, את הציבור. כאשר כתבו את הפקודה המנדטורית - אם אינני טועה, זה היה ב-1926 - דבר זה היה עדיין מאד היולי. אני יודע שהתלבטו אז בין היתר בשאלה באיזו מידה יחילו אותה פקודה על נכסים של נכסיות ומקומות קדושים, וזה עודד בעיות עדינות ביותר בארץ, אבל בסופו של דבר הכוונה הייתה ליצור אפשרות לתת ביטוי ל"טרסט" הציבורי הזה בחיים המשפטיים הישראליים.

מאז נכתבה אותה פקודה חלפו שנים רבות ומדי פעם הוער על כך שהפקודה המנדטורית הזאת אינה יוצרת כלים נאותים כדי להבטיח, לפחות על-פי נורמות המקובלות היום במסגרת כלכלית מודרנית, במסגרת מדיניות מודרנית, פיקוח על כך שהשימוש בנכסים אלה יהיה למטרות להן נועדו ולא יהיה שימוש לרעה, ולאפשר לפנות לבית משפט. יש הנראה כזאת בסעיף 36 לחוק הקיים, אם כי אינה משוכללת די צרכה. העיקרון המתבקש הוא שהקרי יהיה דבר המוצא את ביטויו המפורש ברישום על-פי דין. במלים אחרות, גם כדי להקל על הקלסיפיקציה, שהיא חשובה כי היא קובעת את הזכויות והחובות המשפטיות, חשוב שהדבר ילבש צורה של רישום, שהוא אחד האמצעים לפיקוח. בשעה שאתה גותן לגופי המשפטי את התואר הראוי לו מבחינת מעמדי המשפטי, ממילא ברורות יותר גם המסקנות המשפטיות המתבקשות מכך, וגם עקיפת החוק ברורה יותר.

נכון שלא נתנו דעתנו במיוחד לפירוט בלטיקה של הסוכנות היהודית, וראיתי לפי הפרוטוקול שעניין זה עלה בוועדת המשנה. היתה ועדה פנימית שלנו לדיון בחוק זה. נתנו דעתנו על עניין זה בשלב מאוחר יותר; כשהצעת החוק היתה כבר מוכנה, כאשר פנו אלינו מר לחובסקי ומר יעקבי, ונשארנו עם ספקותינן החוברת הכחולה היתה כבר מונחת על שולחן הכנסת, וכאמור, נשארנו בספקותינו. לא היתה התייעצות עם הסוכנות היהודית ועם הקרן הקיימת לישראל בעניין זה, כי לא היה נראה לנו שהמטרייה הנדונה נוגעת דווקא לתחומם של שני שני מוסדות אלה. בכל אופן לא היינו בכך עניין שיש לקיים בו דיון

ד. שמגר:

ולא קיימנו בו דיון. גם הסוכנות היהודית מקבלת תזכיר ואף היא הגיעה לנקודה זו בשלב מאוחר יותר. מובן שאין זה פוטר אותנו מלהתייחס לכעיה שזה ייצור קשיים למוסדות אלה. אנו מציעים כאן שיהיה מפקח כללי אשר ינהל רישום, ידרוש דיווח, וייתכן שהמסגרת של הפעולות הפורמליות האלה תיצור קשיים. אני נשארת בספקותי. נראה לי שעצם הרישום כשלעצמו אינו צריך לייצר קשיים. יש מקרים בהם הספק צריך להכריע בכיוון של אי-התייחסות לנושא, אך במקרה זה לא הייתי מייעץ לוועדה לנקוט דרך זו. אם יש ספק, הייתי מכריע בכיוון השאר. פתח פתוח כדי להקל על הסוכנות היהודית.

במסגרת עבודתי אני מודע לפרובלמטיקה הזאת הנובעת מהמעמד של המגביות היהודיות בארצות הברכה, כי ראשית עולה הבעיה המרכזית - ובעיה זו לא בלטה כל כך בדיון הקודם - של המעמד המיוחד לצרכי דיני מס-הכנסה בארצות חוץ. דיני מס-הכנסה אלה גורמים קצת, אבל הפרשנות המתלווה אליהם מסועפת מאד. קיימים מה שקוראים "דולינגס" - החלטות של רשויות מס-הכנסה, שיש להן מעמד של מעין חוקי עזר ושמשטנות מעת לעת. כלומר, זה נושא שהגישה אליו עלולה לבלוש צורה מתחלפת ומשתנה.

כשלעצמו חוק זה, הקובע פיקוח, אינו צריך לפגוע בפטור זה, אבל אני מבין שיש חשש מיצירת הדגם הזה. יהיה זה משונה מבחינת ארצות חוץ שהפיקוח בעניין זה יהיה גדול יותר בארץ אחרת מאשר בארץ האם עצמה, וזה עלול לדרבן להנהגת פיקוח בארץ האם עצמה. כך הבנתי את דברי מר לחובסקי. כלומר, הוא מתכוון בעיקר לגופים הנוצרים למטרות מוגדרות. יש בתי-ספר, כגון בית-ספר דנטרוק, המוחזקים על-ידי גופים משפטיים מסויימים שתורמים מעבירים אליהם את הכסף המיועד למטרה מוגדרת, לאותו הקוש מיוחד. אין היום כביסה לתוך קרבינו וכרעיו של הגוף הזה.

מה באשר לקרן ספיר?

ג. הלוי:

למעשה אין קרן כזאת, והמלה "קרן" היא סלנג. פלוני תורם ואלמוני תורם.

ד. שמגר:

זה הגג של ההדגמות.

ה. שמגר:

אם הכוונה לגג, הרי זה גג לשוני יותר מאשר משפטי.

ו. שמגר:

אני מבין שהחשש של מר לחובסקי התייחס לכך, שאם מישהו רוצה לתרום כספים לבית-ספר דנטרוק, למשל, הוא רוצה להישאר אנונימי. חשבת על כך שהחוק אינו יוצר אלטרנטיבה של פיקוח. יכולים לייצר מצב בו נובע הפיקוח מיניה וביה מהחוק עצמו. לי גראת יותר המתכונת שהכנסת אימצה לעצמה בחוק ניירות ערך, בתיקון משנת תשל"א, בסעיף 54(א) (קורא את הסעיף). אפשר למצוא איזו מתכונת שתקל על הסוכנות היהודית, כי איש מאתנו אינו רוצה, שבשל חריצות היתר הזאת של המחוקק בקביעת דפוסים מדוייקים, שישפך הילד יחד עם המים, כלומר, לגרום על-ידי כך קשיים לסוכנות היהודית. לכן הייתי מציע מעין מתכונת כזאת: שר המשפטים, באישור ועדת החוקה, חוק ומשפט, יכול לפטור הקדשות או גופים משפטיים שהוקמו על-ידי הסוכנות היהודית מחובת הרישום ויתר הוראות הפיקוח של המפקח שנקבעו בפקודה זו. הוראה כזאת אפשר לנסח באופן כללי או לסוגים מסויימים של הגופים האלה. כך תוכל הסוכנות לומר כי גוף מסויימים הוא שלה והיא מבקשת פטור, ולא יישאר שום וואקום, כי או שיש פיקוח על-פי חוק זה או שיש פיקוח אלטרנטיבי של הסוכנות היהודית. ייתכן שיש מקום להוסיף איזו סיפה: אם היה סבור שהיה קיים לגביו פיקוח גאות של הסוכנות היהודית. כלומר, לא ייתכן שלא יהיה פיקוח, אלא יכול להיות פיקוח על-פי פקודה זו או פיקוח של הגוף המבקש את הפטור. זה יוצר מסגרת אחת שלימה.

הרושם שלנו בוועדת המשנה היה שהסוכנות היהודית מוכנה ללכת בקו זה.

ז. האוזנר:

את הסוכנות היהודית זה מספק. השאלה היא אם זה מספק גם אחרים.

ח. ירון:

ס. שמגר:

אין זה חל על גופים אחרים, כי גופים כמו "יד ושם" ו"יד בן-צבי" הם גופים סטטוטוריים שהוקמו על-פי חוק, ופקודה זו אינה מתייחסת אליהם. פקודה זו חלה על גופים של הקדשות כיום, או שעשויים להיחשב כהקדשות על-פי חוק זה.

ג. הלוי:

והאזניברסיטה העברית?

ס. שמגר:

לפי מיטב ידיעתי האזניברסיטה העברית היא אגודה עותומנית.

ג. הלוי:

אם האזניברסיטה העברית היא אגודה עותומנית, משמע שכל ההקדשות שהוקדשו

לה פטורים מחוק זה.

ס. שמגר:

-כן.

היו"ר י. גולדשמידט:

בעמ' 4 לנוסח שלפניכם, בסעיף 27ד' (ב) יש הוראה האומרת כי "שר המשפטים ושאי לפטור הקדש מהוראות סעיף 27ג', אם היה סבור שקיים לגביו פיקוח נאות של המדינה או מטעמה...".

ס. שמגר:

הוראה זו אינה פוטרת את הבעיה שהעלתם הסוכנות היהודית. הגופים בהם מדובר אינם רוצים להיראות בעיני ארצות-הברית כגופים שיש עליהם פיקוח של מדינה אחרת. תדמית זו מפריעה להם. כאן יש מקום להזכיר כי אחד הכללים הבסיסיים של דיני מס-הכנסה בארצות-הברית הוא שאפשר לדרוש פטור עבור "צ'ריטי" שנותנים, בתנאי, בתנאי שלא מדובר בנכס שהוא בתחום טיפולה של מדינה אחרת. אם יהיה, למשל, חוק ביטוח בריאות ממלכתי בישראל, ומדינת ישראל תהיה הייבט לתח ביטוח בריאות ממלכתי על-פי החוק, הרי לתורם יהיה אסור לדרוש פטור מס-הכנסה בארצות-הברית עבור "צ'ריטי" כזה. כל מטרה, המתכסה על-ידי החוק הישראלי, יורדת ממילא ממיגוון הנכסאים שאפשר לדרוש לגביהם פטור מס-הכנסה בארצות-הברית.

היו"ר י. גולדשמידט:

האם יש כבר בדרך הצעת נוסח לענין זה?

ס. שמגר:

אם הוועדה תסמוך ידה על הצעה זו, לא תהיה בעיה לנסח את הדבר.

ג. האוזנר:

הנוסח שבחוק ניידות ערך נראה סביר, כי הוא עונה על אותה מטרה ואותם צרכים.

ס. שמגר:

זה תיקון מאוחר יותר שנתקבל בתשל"א, בעוד שחוק ניידות ערך נתקבל בתשכ"ח.

היו"ר י. גולדשמידט:

יש הצעה לכתוב: שר המשפטים, באישור ועדת החוקה, חוק ומשפט, ושאי להורות

כי הוראות חוק זה והתקנות לפיו...

ע. טבת:

הייתי מציע להגביל הוראה זו לסעיפים 27א' עד 27ח' ולומר: שר המשפטים ושאי להוראות, באישור ועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת, כי הוראות סעיפים 27א' עד 27ח' לפקודה לא יחולו על הקדשות לצרכי צדקה או חברות לתועלת הציבור שנוצרו על-ידי הסוכנות היהודית, ואחר-כך להתייחס לחוק המעמד ולתח הגדרה של "הסוכנות היהודית".

א. ידין:

אין צורך לציין את הסוכנות היהודית.

היו"ר י. גולדשמידט:

מה באשר לקרן היסוד?

ס. שמגר:

קרן היסוד נזכרת. הקרן הקיימת לישראל - איני יודע. אני הייתי מתייחס לחוק הפעם המקיף את שתי המסגרות האלה, וגם נציע תיקון שיפריד בין הסוכנות היהודית לבין ההסתדרות הציונית. אלה שני גופים נפרדים.

ב. הלוי:

כפי שאמר היועץ המשפטי לממשלה, נשארו ספיקות, והוא רוצה לפתור אותם לקולא. זה מתקבל על הדעת. אותי מעסיק בעיקר פטור מס-הכנסה בחוץ-לארץ, כי זה ההבדל. קנה הפדינה אינו פורמלי אלא פטריאלי. אם יהיה בארץ חוק ביטוח מסלכתי, לפשל, לא יחול פטור מס-הכנסה על תרומה לענין זה, ולא נגרום שום שינוי אם ננהיג בארץ פיקוח פורמלי על הסדר. זה הלא רק ענין של פיקוח פורמלי על הסדר, ובעצם אפשר בהחלט לטעון בחוץ-לארץ כי הפיקוח הנדרש על-ידי התיקון שלפנינו הינו ענין של סדר מסלכתי, לא של מיסון מסלכתי.

ג. האוזנר:

אבל לא צריך להגיע לידי טיעון.

פ. שמגר:

אני מסכים עם מה שאמר חבר-הכנסת הלוי, אבל איננו רוצים להגיע לפצב בו נצטרך לתת אהסברים בחוץ-לארץ. כאשר מתחילים לתת הסברים שם, זה כבר לא טוב.

ב. הלוי:

מה שמגר הציע להוסיף תנאי ברור שיש פיקוח של הסוכנות.

ג. האוזנר:

שאלנו את נציגי הסוכנות, והם אמרו שיהיה פיקוח של הסוכנות.

פ. שמגר:

נכתוב בפעיף: "ואם היה סבור שקיים לגביו פיקוח נאות של הסוכנות היהודית".

היו"ר י. גולדשמידט:

אם נקבל הצעה מנוסחת בנדון עם מראה מקום היכן לשלב אותה, נמצא זמן להתייחס אליה עוד בשבוע זה כדי שנוכל להספיק להגיש את הטקס לקריאה שניה ולקריאה שלישית.

פ. שמגר:

הייתי רוצה להראות את הנוסח ליועץ המשפטי של הסוכנות.

היו"ר י. גולדשמידט:

אני מבין שחברי הוועדה הנוכחים כאן סומכים ידיהם על העיקרון שהציע היועץ המשפטי לממשלה. כאשר נראה את הנוסח נחליט אם לאשר אותו.

נעבור ליתר פעיפי החוק שאני רוצה

להביא לפני מליאת הוועדה.

פעיף 8 - הוספת פעיף 27ב'

היו"ר י. גולדשמידט:

השאלה שנתעוררה בפעיף זה היא ארגונית יותר. לא נאמר בחוק שעל המפקח לעדכן את הפנקס שלו בהתאם לדיווח השנתי. בוועדת המשנה היתה הצעה להוסיף בפעיף את המלים "והמפקח יעדכן את הפנקס בהתאם לשינויים המופיעים בדיווח". נגד הצעה זו נטענו שתי טענות עיקריות: הדבר מחייב עבודה רבה מאד, ואם כי פנגנון המפקח הוא פנגנון רציני, ייתכן שלא יוכל להגיע לכך; שנית, יש פעיפים אחרים המחייבים להודיע על שינויים, וכיוון שהנאמנים חייבים להודיע למפקח על שינויים, פרט לדיווח השנתי, הרי ששינויים אלה יבואו לידיעת המפקח. איך ייראה למעשה הצד הארגוני של הענין? אני מתאר לי שהפנקס לא יעדכן כל פעם, אלא באותם מקרים בהם קובע החוק כי יש לעשות רישום בפנקס. ודאי יהיה גם תיק לכל הקדש, מלבד הפנקס, ודיווחים אלה ייכנסו לתיק. נדמה לי שאני הייתי היחיד אשר הציע עדכון הפנקס בדברים מסויימים שהשר יקבע אותם, כלומר, איני מחייב לעשות זאת בכל מקרה, אלא רק כאשר מדובר בפרטים רלבנטיים. אני סבור שאין להטיל דיווחים על הציבור אם הם לא באים אחר-כך לידי ביטוי בפספס חוקי סטטוטורי אשר צריך לפק אינפורמציה על ההקדש. לכן נראה לי שיש לחייב את המפקח בעדכון אם מדובר בפרטים מסוייפים המשנים לעופת הרישום כבר בפנקס. אם איני טועה, ד"ר שבת אשר שהשר יכול לקבוע הוראות בענין זה בתקנות, כי יש פעיף הסמכה לשר להתקין תקנות, אבל אני מודאג מניהוג הפעולה הזו. אנו עלולים להרבות פקידים ופנגנון, ואילו בפנקס עצמו יהיו כתובים רק חצאי דברים שאינם משקפים את התמונה האמיתית כפי שהיא קיימת בהווה.

פ. שמגר:  
התכוונו בלאו הכי להעלות דבר זה על המחשב, כפי שאנו עושים לגבי חברות. לאחר שהוועדה תקבל את התיקון מס' 1 לפקודת החברות גם הטפסים יהיו מותאמים למחשב. לכן אני רוצה להרגיע את היושב ראש ולומר שהכוונה היתה להעלות זאת על המחשב ולעדכן את הדברים כל שנה.

היו"ר י. גולדשמידט:  
כלומר, הצעתך היא לסטוך על כך שהפנקס יעודכן, בלי לכתוב את הדבר בחוק. אם אין התנגדות לכך, נוכל לאשר את הסעיף כמות שהוא.

הוחלט: לאשר את סעיף 27ג' ללא שינוי.

סעיף 8 - הוספת סעיף 27ה'

היו"ר י. גולדשמידט:  
בסעיף זה כתוב: "מי שיש לו ענין בכך רשאי, לאחר תשלום אגרה שקבע שר המשפטים, לעיין בפנקס ובדו"חות שנמסרו למפקח לפי סעיף 27ג'". קשה לדעת מי יש לו ענין בכך, ולכן הוצע בוועדת המשנה לכתוב: "מי שיש לו ענין בכך וקיבל רשות מאת המפקח". דהיינו, המפקח יבדוק כל בקשה ויחליט אם לפונה יש ענין אישי בכך. למעשה כל אזרח בפרינה יכול לומר שיש לו ענין במסמכים אלה, והשאלה היא אם יש להשאיר את הדבר פתוח או להגביל אותו לאנשים מסויימים: לנאמנים או לעוזריהם. אם אינני טועה, לפי פקודת החברות הדבר פתוח לכל אחד, והוא הדין לגבי אגודות עותומניות. ההצעה שלפנינו אושרת שהמסמכים יהיו פתוחים לקהל בתמורה קטנה.

ש.ז. אברמוב:  
האם יש ניסוק להגבלת הזכות? אם אין טיעון מכריע, רצוי שהמסמכים יהיו פתוחים לעיון הקהל, כמו במקרה של רשם החברות, רשם האגודות השיתופיות והאגודות העותומניות. אם אין כורך מהותי שיש לו חשיבות ציבורית ראשונית במעלה, אין להגביל את הדבר.

ב. הלוי:  
אותי משכנע הכתוב בדברי ההסבר להצעת החוק המקורית, בקטע המתחיל בפלים "השאלה השנויה במחלוקת היא אם רצוי לתת" והמסתיים בפלים "על העיקרון של שמירת הסודיות" (קורא את הקטע).

היו"ר י. גולדשמידט:  
אשיב לשאלת חבר-הכנסת אברמוב. מספר חברים בוועדת המשנה העלו את החשש שאם משאירים את הענין פתוח זה עלול לתת מקום לחיטוטים ולפכסוכים. בני משפחת המקדישים או הנאמנים רואים עצמם מקופחים לעתים קרובות, ולכן הם רוצים לראות מה נעשה בהקדש. אין להכחיש שקיימת אפשרות כזאת, אבל אני מצטרף לדעה שההצעה כמו שהיא נכונה לאור ההצמקה הפופיעה בדברי ההסבר שקרא לפנינו חבר-הכנסת הלוי. אני מציע שהוועדה תאשר את הסעיף כמות שהוא, בלי תוספת הפלים "וקיבל רשות מאת המפקח".

ע. טבת: אין ספק שאין צורך בתוספת זו.

הוחלט: לאשר את סעיף 25ה' ללא שינוי.

סעיף 11

היו"ר י. גולדשמידט:  
חבר-הכנסת אנקוריון היה היחיד שהסתייג מסעיף זה, ואם הוא רוצה להגיש הסתייבות, אנו צריכים לשמוע על כך בישיבה זו. בוועדת המשנה הצענו, כפובן - וזאת הכיוון של החקיקה הישראלית - לבטל את הסעיפים המפנים לנוהל של בתי המשפט באנגליה, ובמקום זאת לתת פטכות ליועץ המשפטי לממשלה או לבא-כוחו להתייצב בכל הליך בבית-המשפט הנוגע להקדשות. על כך היו הדוברים של חבר-הכנסת אנקוריון עם זכות הסתייבות.

א. אנקוריון: לאור סעיף 29 המתוקן אני מסיר הסתייבותי זו.

הוחלט: לאשר את סעיף 11 ללא שינוי.

סעיף 13 - תוספת סעיף 40א'

היו"ר י. גולדשמידט:

תיקנו את הנוסח של סעיף קטן (1) וכתבנו: "חברה הרשומה לפי פקודת החברות, שענינה חינוך, תרבות, אמנות, מדע, צדקה, טיפוח מסחר או מטרות מועילה אחרת". חברה שענינה טיפוח מסחר אינה חברה מסחרית, אלא חברה שתפקידה לעודד יחסי מסחר. האגודה עצמה אינה עומקת במסחר.

א. ידין:

גם לשכות המסחר.

היו"ר י. גולדשמידט:

אלה אינם גופים מסחריים, אלא עניינם לעודד מסחר.

היה כאן המפקח על החברות והוא תיאר לנו את דרך עבודתו ואמר כי הוא מסכים בהחלט לקביעת מפקח על ההקדשות על-פי חוק זה, כי הפיקוח של זה האחרון לא יהיה זהה לשיטת עבודתו שלו. לכן אם כי נראה שיש כאן כפילות, כביכול, הרי תחומי העבודה שוגדרים ונבדלים זה מזה, ולכן אישרה ועדת המשנה את הדבר.

מ. שמגר:

למעשה אין כאן ענין של כפילות, כי רשם החברות אינו נכנס לענייניהן של החברות.

הוא עוסק בעיקר בפעולות פורמליות.

ב. הלוי:

ועדת המשנה שינתה את השם מ"חברת צדקה" ל"חברה לתועלת הציבור".

ע. סבט:

ועדת המשנה חשבה שזה עלול להטעות, כי יכול להשתמע מכך שמדובר בשם בצדקה, בעוד ש"חברה לתועלת הציבור" זה מונח רחב יותר.

ב. הלוי:

האם לא משתמע מסעיף קטן (4) שרשם החברות כאן נושא באחריות?

מ. שמגר:

אבל הוא אינו עוסק בפיקוח. הרישום הראשוני הוא על-פי פקודת החברות.

הנחלט:

לאשר את סעיף 13 ללא שינוי. (ראה החלטה נוספת בסוף עמ' 11).

סעיף 14 - החלפת סעיף 41

היו"ר י. גולדשמידט:

התעוררה שאלה.. אם לא עדיף להשאיר את סעיף 41 המקורי כמות שהוא היו ששברו כי יש להחליף את סעיף 41 הקיים בסעיף המוצע בנוסח הלבן, אך בלי להזכיר במפורש פריטים (2) ו(3) המדברים על מדרי דין ושיפוט בתי המשפט.

ע. סבט:

סעיף 41 לפקודה קובע: "יוכל שר הפוע להתקין תקנות - (א) בנוגע לפרוצדורה שימנהגו על-פיה בכל משפט שיוגש בהתאם לפקודה זאת; (ב) בנוגע לשיפוט אשר יהיה לבתי המשפט או לשופטים בהתאם לפקודה זאת; (ג) בנוגע לאגרות שיוטלו בגין הליכים כל שהם לפי פקודה זו". למעשה אנו חוזרים על הכתוב כאן במלים אחרות ומוסיפים רק ששר המשפטים פטובה על ביצוע פקודה זו והוא רשא להתקין תקנות לגבי דרכי הנהלת חשבונות ההקדש בידי הנאמן או הנאמנים וכן החזקת כספי ההקדש בבנק. אנו מוסיפים בזה ענין ארגוני יותר הנוגע לפיקוח.

מ. שמגר:

מה היתה הכוונה במלים "שיפוט בתי המשפט בהתאם לפקודה זו"?

ע. סבט:

יש שיפוט בתי המשפט לסוגיהם: בית משפט שלום, בית משפט מחוזי וכו',

יש שיפוט מקומי. חשבנו להשאיר הוראה זו על מנת להקל על הצדדים.

ב. הלוי:

אני מבין שסעיף קטן (3) מעורר תמהון. לכאורה יכול השר לקבוע, ללא אישור ועדה של הכנסת, שיפורט בבית משפט שלום, בבית-משפט מחוזי, לקבוע בענין התנאים והערעור. אין זה מתקבל על הדעת. אם נצמצם את הדבר לשיפורט סקומי, הרי זה כלול בתקנות סדרי הדין, שם נאמר לפי צריך לפנות.

ט. שמגר: הייתי מציע לוותר על פסקה (3).

הוחלט:

לאשר את סעיף 14, המחליף את סעיף 41 לפקודה, תוך מחיקת סעיף קטן (3). (ראה החלטה נוספת בעמ' 12).

סעיף 13 - הוספת סעיף 40א

א. אנקוריין:

אני מבקש לחזור לסעיף 40א. אם יש פירוט כה נרחב בסעיף זה, אני מציע לאזכר גם שפורט. נכון שיש ביטוי כולל "או מטרה מועילה אחרת", אך עובדה היא שמזכירים חינוך למרות שאף הוא בגדר מטרה מועילה.

ע. טבט:

אבל יש גם מטרות אחרות שגם אותן צריך לפנות אם הולכים בדרך זו.

א. אנקוריין:

אני בפירוש רואה לנגד עיני אנשים התורמים לבניית מועדוני שפורט או איצטדיונים ואני רוצה שיהנו ממה שמעניק חוק זה. למה להשאיר ספק בענין זה ושבתי המשפט יתחילו לפרש אם זה מתקרב למטרה מועילה?

אגב, בסעיף 39(א)(6) לחוק מס רכוש וקרן פיצויים מדובר על אלה הפטורים מתשלום מס רכוש; אלה הם: "מוסד ציבורי שמטרתו היא דת, תרבות, חינוך, מדע, בריאות, סעד או שפורט...". באותה מתכונת אני מוכל להציע שנוסיף גם כאן: "בריאות, סעד או שפורט".

א. ידין:

אני מציע לא לחפש שלימות וחידושים. לפעשה כתוב אחד-כך בסעיף קטן (1) כי החברה צריכה לקבל פשר המשפטים היתר לפי סעיף 23. כל הרשימה הזאת פחות, כי כדי לקבל את ההיתר לפי סעיף 23 צריכים לפלא אחר התנאים לפי סעיף 23 לחוק החברות. הצעתי היא שהתיאור יהיה זהה לתיאור בסעיף 23 לפקודת החברות האופר: "אם הוכיחו להנחת דעתו של שר המשפטים, שהתאגדות העומדת להיווס כחברה בערבון מוגבל עניניה טיפוח מסחר, אמנות, מדע, צדקה או כל מטרה מועילה אחרת... רשאי שר המשפטים להורות ברשיון...". אם לחזור על תיאור זה בכלל, הייתי מציע לחזור בדיוק על אותן המלים הכתובות בסעיף 23, כי הצורך באישור שר המשפטים יוצא ממילא את הצפידות לסעיף 23.

ע. טבט:

אבל זה אמור רק לגבי פסקה (א). ישנן גם פסקאות (ב) ו(ג).

א. ידין:

כפי שכבר אמרתי, אפשר לחזור בדיוק על אותן המלים המופיעות בסעיף 23 לפקודת החברות, או לא לחזור עליהן כלל. אני כשלעצמי הייתי כותב כאן: "טיפוח מסחר, אמנות, מדע, צדקה או כל מטרה מועילה אחרת", כפי שכתוב בסעיף 23. תיאור זה אינו כולל תרבות וחינוך המופיעים בנוסח הלבן.

א. אנקוריין:

אני מציע להשוות את הכתוב בסעיף זה לכתוב בסעיף 39(א)(6) לחוק מס רכוש

וקרן פיצויים.

א. ידין:

ברצוני להעלות שאלה נוספת. בסעיף 40א(2) בנוסח הלבן כתוב: "הפיקוח על חברות לתועלת הציבור יהיה בידי המפקח". איני יודע מה רואה להשמיע לנו הוראה זו. סעיף קטן (3) אומר אילו הוראות חלות על החברות האלה, והנה בא סעיף קטן (2) שכאילו מתיימר להקנות לפקח איזה פיקוח נוסף, ולא הוא. אני מציע לפחוק את (2).

ע. טבט:

אפשר היה לכתוב ב(2): "פיקוח לפי חוק זה" במקום "הפיקוח".

א. ידיון:

איני יודע מה הצורך בכך.

פ. שפיר:

הייתי משאיר את סעיף קטן (2), כי זה מה שהסעיף בא לרבות. אני מסכים עם ד"ר שבט שיש לכתוב "הפיקוח לפי פקודה זו", כך שיהיה ברור שאין זה פיקוח סתמי, אלא פיקוח במסגרת הסכמיות שהוקנו כאן.

היו"ר י. גולדשמידט:

אולי היינו סבליטים יותר את העניין לו היינו כותבים "על חברות לתועלת הציבור יחול הפיקוח לפי חוק זה". אני משנה רק את הסדר.

ע. שבט:

זה נראה לי.

א. אנקוריון:

מה התוכן של הסעיף שאנו מוסיפים כאן? אנו אוסרים למעשה שחברות בע"מ, הנהנות מכל מיני הקלות לפי חוק החברות, יחול עליהן הפיקוח של המפקח לפי חוק זה. אין ללכת באופן עיוור אחר הכתוב בסעיף 23 לחוק החברות. בסעיף 23 כתוב אמנם "סיפוח מסחר", אך אגודה שענינה מסחר מתקרבת למסחר עצמו והיא ודאי רחוקה ביותר מהנושאים שאנו מכניסים כאן. אני בעד זה שנחזור על כל הפירוט שבסעיף 39(א)(6) לחוק מס רכוש וקרן פיצויים.

היו"ר י. גולדשמידט:

הרי בסעיף עצמו מזכירים אנו את סעיף 23 לפקודת החברות, ואם כן, דומני שחובת ההתאמה הראשונה היא אם מה שנאמר בסעיף 23.

א. ידיון:

אני מציע לוותר על הרישה.

ע. שבט:

אני סבור שאם כתוב "או למטרה מועילה אחרת" זה כולל את כל הדברים המפורטים בסעיף.

ב. הלוי:

פרופ' ידיון אמר שרצוני כי תהיה התאמה בין סעיף זה לבין סעיף 23 לחוק החברות. בסעיף 40א' כפי שהופיע בחוברת הכחולה זה אמנם היה כך, כי הסעיף לא כלל את המלים "תרבות וחינוך" שאינן מופיעות בסעיף 23, אך הנוסח הלבן שלפנינו כבר סטה מצמידות זו ונוספו בו המלים "תרבות וחינוך". אם ועדת המסנה מצאה לנכון להוסיף מלים אלה, הרי אין, לדעתי, מקום להתנגד להוספת המלה "ספורט", כפי שמציע חבר-הכנסת אנקוריון.

שנית, ד"ר שבט הסביר שההוראה אינה צמודה באופן בלעדי לסעיף 23 לפקודת החברות, אלא פיסקה (א) היא רק אחת משלוש אפשרויות, וחוק מס-רכוש, לפיכך, אפשרות שהיא מעבר. לזו, הניתנת בחוק החברות, כי הוא מזכיר כל מיני מטרות אחרת. צריכים להחליט לכאן או לכאן.

ע. שבט:

אולי נוסיף "ותרבות הגוף" במקום "וספורט".

היו"ר י. גולדשמידט:

אם כבר להוסיף, עדיף להוסיף "ספורט".

א. ידיון:

אם מוסיפים את המלה "ספורט" ב(1), צריכים להוסיף אותה גם ב(ג).

היו"ר י. גולדשמידט:

האם חברי הוועדה רוצים להוסיף גם "בריאות וסעד"?

פ. שפיר:

לא הייתי מרחיב את ההוראה עד כדי כך. הרי כתוב "או מטרה מועילה אחרת".

הוחלט:

להוסיף בסעיף קטן (1) את המלה "ספורט". בפסקה (2) יבוא: "על חברות לתועלת הציבור יחול הפיקוח לפי חוק זה".

לאשר בשינויים אלה את סעיף 13 המוסיף סעיף 40א' אחרי סעיף 40 לפקודה. (כאה החלטה קודמת בעמ' 9).

סעיף 14 - החלפת סעיף 41

א. ידיון:

בסעיף קטן (1) כתוב: "דרכי הנהלת חשבונות ההקדש בידי הנאמן או הנאמנים וכן החזקת כספי ההקדש בבנק". שמכות זו פתייחסת לסעיף 8 לפקודה כפי שתוקן בסעיף 3 לנוסח הלבן, ושם כתוב "להחזיק או להשקיע". על כן אני סבור שהמלה "בנק" בסעיף קטן (1) מצמצמת מדי ואני מציע להחליפה ב-"והשקעתם".

הוחלט:

בסעיף 14, המחליף את סעיף 41 לפקודה, בסעיף קטן (1) יבוא "החזקת כספי ההקדש והשקעתם" במקום "החזקת כספי ההקדש בבנק".

(ראה החלטה קודמת בעמ' 10).

א. אנקוריון:

בשעתו טענתו בוועדת המשנה - ואני זוכר שלא קיבלתי תשובה מספקת בנדון - שאנו יודעים כי חלק ניכר מהגופים למטרות צדקה רשומים דווקא כאגודות עותומניות, ועל אגודות עותומניות אין כמעט שום פיקוח. על כן שאלתי מדוע פחילים חוק זה רק על חברות. אני חושב שצריך בהחלט להחיל את החוק גם על אגודות עותומניות, אולם כיוון שתיקון זה איננו בא במקום חוק יסוד לענין ההקדשות אני מבין שאנו משאירים לנין זה לתיקון בשלב הבא. היום דחוק לנו הזמן וקשה להכניס תיקונים יסודיים, אבל רציתי רק לומר שדרוש פיקוח גם על אגודות עותומניות העוסקות בענייני צדקה.

ב. הלני:

אני מצטרף להשקפה זו.

היו"ר י. גולדשמידט:

אני מבין שזה ענין של הכנסת השמינית.

מ. שמגר:

איני חולק על מה שאמר חבר-הכנסת אנקוריון. דנו בנושא זה בשעתו. גם התוספת בדבר חברות שקיבלו פטור לפי סעיף 23 לפקודת החברות הוכנסה בשלב מאוחר. אני חושב שבמקרה זה נכון לומר: תפסת פרוכה - לא תפסת. אם נרצה להרחיב את החוק בעוד שנה, נוכל לעשות זאת.

ג. האוזנר:

אבל אני מבין שחוק זה יחול על כל הקדש, כי יש חובת רישום. ההגדרה של "הקדש" לפי הפקודה היא רחבה מאד. האגודות פתייחסת לכל הנכסים הרשומים בשמו של אדם פלוני, והוא חייב לנהוג בהם כנאמן לפען מטרה מסויימת. אם כן, זה יחול בעצם על הכל.

מ. שמגר:

אבל לא על אגודה עותומנית גרידא. כוונת חבר-הכנסת אנקוריון היתה לאגודות עותומניות העוסקות במטרות של צדקה. אינני שולל את החלטת החוק עליהן. אני רק אומר שזה קצת מוקדם.

ג. האוזנר:

על כל פנים כל מה שנוגע אקסקלוזיבית לענייני צדקה ונאמנות - החוק חל עליו.

היו"ר י. גולדשמידט:

התלבטנו מאד בשאלה שהעלה חבר-הכנסת קלינגהופר, והתשובה שניתנה בוועדת המשנה היתה ברוח הדברים של היועץ המשפטי לפססלה. בשלב זה אנו עושים צעד ראשון. יכול להיות שלאור הנסיון תהיה הרחבה בשלב מאוחר יותר, אבל לא בתיקון שלפנינו.

סעיף 16

היו"ר י. גולדשמידט:

ועדת המשנה מציעה שתחילת החוק תהיה ב-1 בינואר 1974, כי מתוך הנחה שהחוק יתקבל בקריאה שניה ושלישית בכנסת בחדש יולי אנו מציעים להשאיר חמישה חדשים עד לתחילת החוק. אם החוק לא יגיע לקריאה שניה ושלישית בקדנציה

היו"ר י. גולדשמידט:

זו, יהיה צורך לשנות את תאריך התחילה, אך אם יתפרסם בכל זאת בסוף יולי, תהיה תחילתו ב-1 בינואר 1974.

הוחלט: אם יתקבל החוק בכנסת עד סוף יולי, תחילתו תהיה ב-1 בינואר 1974.

היו"ר י. גולדשמידט:

אנחנו צריכים לקבל ניסוח בענין הסוכנות היהודית, קרן היסוד

והקרן הקיימת לישראל.

ע. טבט: הפעיה יאמר בערך כך: "שר המשפטים רשאי להורות, באישור ועדת החוקה, חוק ומשפט, כי הוראות הסעיפים 27א' עד 27 ח' לא יחולו על הקדשות לצרכי צדקה או על חברה לתועלת הציבור שנוצרו על-ידי הסוכנות היהודית, ואחר-כך תבוא הגדרה של "מסוכנות היהודית".

פ. שפנר: הייתי כולל הוראה זו בסעיף 27ג'(ב), בסעיף הפטורים.

ג. האוזנר: אני מציע שנייפה את כוחו של היושב ראש לאשר סופית את הנוסח שיוגש.

היו"ר י. גולדשמידט: שייטנו בזה את הטיפול בחוק לתיקון פקודת ההקדשות לצרכי צדקה (20).

הישיבה ננעלה בשעה 10.55.